

484

Gille.

1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

484

När en hantverksmästare fått en större beställning färdig,
skulle mäster och de gesäller som arbetat på den bjudas hem
på gille. Jöns Hansson hade själv varit med om att göra en
vagn och då blev mäster och han bjudna till beställaren. De
körde då den nya vagnen till denne och stannade över natten.

1.

484

Köpesupen var ansedd för laglig bekräftelse på köpslutet.

Ett bröllop skulle helst vara i tre dagar. Varje gäst hade tre dagars förning med sig. - Brudvisning förekom allmänt. När man reste till kyrkan och när man gick från kyrkan kastades risgryn efter brudparet. Vanligt var också att kasta en toffel eller träsko efter bruden. Den borde helst träffa henne.

Bäckahästen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

484

Min bror Anners, som tjänste hos Ola Boles i Äsperöd som ligger vid (Skåne)-Tranås, skulle en gång gå från en bjudning i Onslunda. Han hade en annan kar med sig, som svor och gormade värre. När de kommo till ett gär(a)e som gick över ån, halkade karlen och då kom bäckahästen. Karlen trillade på ryggen på den och fick följa med ett långt stycke.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

"Grisasuggan."

7

S. A. Olaf

484

Anners såg allt möjligt som andra inte kunde se; en gång såg han en sugga i ån och hon hade 18 grisar och de gick i vattnet. När man fick se den, skulle man inte tända ljus på kvällen när man kom hem, för då blev man sjuk. -- Hon kallades för "grisasuggan."

Skane
St. Olof - M. L. L.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppst. för Skane

484

8

En annan gång kom han till husbonn och sade, att han hade hittat kalvarna på vägen och drivet in dem på gäret igen. Men kalvarna hade aldrig varit på vägen, för husbonn hade stängt in dem.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

484

När Annars, bror min, skulle begravas gick inte hästarna längre med likvagnen än till gränsen för hans ägor. Sedan vägrade de, så att man fick spänna ifrån dem och ta andra hästar.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

10
Åsumspågen och läns-
man Montan.

484

Montan skulle häkta Åsumspågen och kom dit med en annan åkan-
de i vagn.

"Följ med,"sa Montan.

"Ja, bara ni får mig härifrån,"sa Åsumspågen.

Och när han hade satt sig upp i vagnen, kunde hästarna inte
flytta den, utan den stod ~~som~~ fastspikad.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

484

Den siste rackaren i St. Olof var Johannes Brodin, som efterträdde sin far Kristian.

(I Gärds hd. hette den siste rackaren Bernt.)

Om Kristian Brodin berättas att han en gång, när han åkte, mötte Montan, som också åkte.

"Ri till sian," sa Montan. Men Brodin brydde sig inte om det.

Då röt Montan: "Ri till sian," säger jag! -- "Vi ä häradstjänare båda. Vi rider lika," sa rackaren.